

ECLI	ECLI:NL:RVS:2025:3722
Datum uitspraak	7 augustus 2025
Inhoudsindicatie	Bij besluiten van 31 oktober 2024 heeft de minister van Asiel en Migratie de aanvragen van betrokkenen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202500704/1/V2.

Datum uitspraak: 7 augustus 2025

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de minister van Asiel en Migratie,
2. [betrokkene 1], [betrokkene 2], mede voor hun minderjarige kinderen, en [betrokkene 3], appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, van 28 januari 2025 in zaak nrs. NL24.43707 en NL24.43708 in het geding tussen:

[betrokkene 1], [betrokkene 2], mede voor hun minderjarige kinderen, en [betrokkene 3]

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluiten van 31 oktober 2024 heeft de minister de aanvragen van betrokkenen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 28 januari 2025 heeft de rechtbank de daartegen door betrokkenen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van de uitspraak.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld.

Betrokkenen, vertegenwoordigd door mr. F.J.E. Hogewind, advocaat in Amsterdam, hebben een schriftelijke uiteenzetting gegeven en incidenteel hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

Hoger beroep van de minister

1. Het hoger beroep leidt niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. Bij uitspraak van 16 juli 2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3153](#), heeft de Afdeling geoordeeld dat de minister de beoordeling in het beleid in paragraaf C7/19.4.2 van de Vc 2000 of in Jemen sprake is van de meest uitzonderlijke situatie die valt onder artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn, niet deugdelijk heeft gemotiveerd. Bij deze beoordeling zijn namelijk niet alle relevante omstandigheden globaal in aanmerking genomen. Gelet op deze uitspraak van de Afdeling, onder 4.2, 6 en 6.1, heeft de rechtbank dus terecht overwogen dat de minister niet deugdelijk heeft gemotiveerd hoe zij de slechte humanitaire situatie in Jemen in combinatie met de andere door betrokkenen overgelegde informatie over het actuele geweldsniveau en andere relevante omstandigheden weegt in de beoordeling in het kader van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn.

1.1. De eerste grief slaagt niet.

2. Het hoger beroep van de minister is ongegrond. Het is niet nodig wat de minister in de tweede grief heeft aangevoerd over de persoonlijke omstandigheden te bespreken.

Incidenteel hoger beroep van betrokkenen

3. Het incidenteel hoger beroep leidt niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. Dit oordeel hoeft niet verder te worden gemotiveerd. De reden daarvoor is dat het hogerberoepschrift geen vragen bevat die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoord moeten worden (artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000).

4. Het incidenteel hoger beroep van betrokkenen is ongegrond.

Conclusie

5. De hoger beroepen van de minister en van betrokkenen zijn ongegrond. De Afdeling bevestigt de uitspraak van de rechtbank. De minister moet de proceskosten voor het geven van de schriftelijke uiteenzetting vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;

II. veroordeelt de minister van Asiel en Migratie tot vergoeding van bij betrokkenen in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 907,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. C.M. Wissels, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.C.S. Heinen, griffier.

w.g. Wissels

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Heinen

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 7 augustus 2025

